

RANSKA

Maatila, Bar-de-Luc

5.5.-1.6.2012

Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Kannuksen yksikön opiskelija

Työssäoppimispaikkamme oli kasvinviljelytila Ranskassa. Peltoa oli 180ha, joissa viljeltiin maissia, syysohraa, syysvehnää, perunaa, sipulia ja porkkanansiementä. Tila oli alueen keskikokoa. Työt aloitimme yleensä kello 8.00-8.30, paitsi perunanistutuksen aikaan ja muutamana muuna päivänä kuudelta, koska iltapäivällä oli liian lämmin tehdä töitä.

Töissä me pesimme ja huolsimme koneita, istutimme perunaa, kylvimme maissia, äestimme, lastasimme rekkoja, vaihdoimme traktorinrenkaita yms. Työkalut ja huoltotilat olivat huonompia mitä yleensä suomalaistiloilla, esimerkiksi suodattimien vaihtamiseen tarvittavaa suodatinavainta tilalla ei ollut. Traktorin renkaita vaihtaessa pultit kiristettiin täsmälleen oikeaan kireyteen momenttiavaimella, mutta rengaspaineet katsoimme silmämääräisesti, koska tilalla ei ollut mittaria rengaspaineille!

Lisäksi kun isäntä ruiskutti peltoja, hän heitti tyhjät kemikaalipöntöt ”olan yli” maahan ilman korkkia sokin, jokaista pönttöä ei edes huuhdeltu. Näin ei Suomessa saa tehdä. Muutenkin kasvinuojeluaineita käytettiin paljon enemmän kuin Suomessa.

Työpäivät olivat tavallisesti 8-10 h, sisältäen yhden ruokatauon, koska Ranskassa ei kahvitaukoja tunneta. Seassa oli pari jopa 16 tunnin työpäivää perunanistutuksen aikaan. Yleensä viikonloput olivat vapaita, jolloin olimme perheen kanssa ja kävimme parissa juhliissa, sirkuksessa, keilaamassa yms. Viimeisellä viikolla kävimme yhtenä päivänä myös Pariisissa. Siellä kävimme jokiristeilyllä, kiertelimme tunnettuja paikkoja ja kauppoja. Muuten emme Ranskaa juuri kierrelleet, mikä jäi vähän harmittamaan.

Ranskalaiset eivät syö aamulla paljoa, eivätkä pidä kahvitaukoja. Aamulla söimme vähän leipää ennen töitä, sitten söimme n. kello 13 kunnolla ja illalla klo 8-9 aikaan toinen lämmin ruoka. Salaattia Ranskassa syödään vain harvoin, mutta juustoa ja patonkia senkin edestä.

Töissä avustimme isäntää ja hänen työntekijäänsä, joka ei puhunut sanaakaan englantia, joten jouduimme arvaamaan mitä hän käski tehdä. Isäntä puhui hyvää englantia. Talon emäntä puhui myöskin englantia, mutta kovalla ranskalaisella korostuksella, joten siitä ei aina tahtonut saada selvää. Ranskassa pärjää kyllä huonommallakin englannintaidolla, koska Ranskalaiset pääsääntöisesti eivät puhu englantia, tai puhuvat sitä huonosti. Moni, etenkin vanhempi ihminen sanoikin meille, että kun ollaan Ranskassa, puhutaan ranskaa eikä englantia!

Reissu oli antoisa ja mukava, mutta neljä viikkoa tuntui vähän liian pitkältä ajalta, etenkin kun kaikki arkipäivät olimme töissä ja viikonloppuisinkaan emme kierrelleet oikeastaan missään. Ehkä kolme viikkoa olisi ollut sopiva aika. Ja maatalousalalla parempi ajankohta olisi ehkä huhtikuu, koska suurimmat peltotyöt on toukokuussa jo tehty.